

انواع وحی در تفسیر المیزان

محبوبه متین پور

کارشناس ارشد الهیات گرایش علوم حدیث دانشگاه قم

چکیده

وحی به منزله «پیام الهی به پیامبران برای هدایت مردم»، پایه و قوام شرایع الهی و ارزنده ترین گوهر آسمانی بر دامن زمینیان است و با سرشت و سرنوشت آدمی پیوندی ناگسستنی دارد. وحی، به علت کوتاهی دست بشر عادی در نیل به آن، در گیرودار تحلیل های گوناگون و گاه غلط افتاده است. کسانی آن را حاصل خلجان ذهنی یا نبوغ فکری و نتیجه عواطف شدید و یا تجربه دینی و حاصل رؤیای پیامبر پنداشته اند. این تحلیل ها نادرست اند و پیامدهایی ناپذیرفتنی مانند خطاپذیر و بشری شدن وحی دارند و با بیان دو طرف ارتباط، یعنی خدا و پیامبر ناسازگارند. به جهت نقش بی بدیل وحی و اهمیت تحلیل آن از یک سو، و جایگاه تفسیر گران سنگ المیزان از سوی دیگر، این نوشته، تحلیل وحی از نگاه آن تفسیر را بررسی می کند. روش گرد آوری اطلاعات کتابخانه ای و ارزیابی اطلاعات به صورت توصیفی و تحلیلی خواهد بود. بررسی ما نشان می دهد که تفسیر المیزان بر خلاف روش تحلیل های دیگر، به سخن مبدأ وحی و گیرنده آن عنایت ویژه داشته است و با استفاده از آیات قرآن و روایات، وحی را سخن حضوری خداوند می داند که به صورت تجلی بر قلب پیامبران، به طور مستقیم، از پس حجاب یا با واسطه فرشته نازل شده است.

واژه های کلیدی: وحی، تفسیر المیزان، پیام الهی، پیامبران

مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه

دوره ۶، شماره ۱، بهار ۱۳۹۹، صفحات ۱۴۴-۱۵۵